

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 6, ročník 21

www.farnostzidenice.cz

vychází 30. listopadu 2014

„Adventní doba má dvojí povahu: je to doba příprav na slavnost Narození Páně, kdy oslavujeme první příchod Syna Božího k lidem, a zároveň je to doba, v níž vedeni touto vzpomínkou směřujeme v myšlenkách k očekávání druhého Kristova příchodu na konci věků. Z těchto očekávání je doba adventní dobou oddaného a radostného očekávání.“

(Misál)

Jak se tedy připravovat na Vánoce? Jistý duchovní autor (Pronzato) se o našich Vánocích vyjadřuje velmi nelichotivě. Zavalili jsme je prý tunami sentimentality, folklóru, rozličného braku a nevkusů. Vánoce jsou prý pro nás záminkou, jak si trochu vyleštit svou nábožnost, oprášit svůj křesťanský stejnokroj, vyrovnat se s chudobnými tím, že je obdarujeme, zkrátka uspokojit se, že jsme řádní křesťané. Jednou do roka.

Kristus nám však přinesl radost. Radost, že máme Boha, který se zajímá o člověka, který sestupuje k člověku, přibližuje se mu, stává se člověkem. Bůh, který jde po cestě spolu s člověkem, aby se dělil o jeho bídu, slzy, úzkosti, naděje.

Kristus přináší člověku své dary. Lépe řečeno, sám se stává darem. My se leckdy tváříme, jako bychom o jeho daru nevěděli. Na druhé straně velmi ochotně vybalujeme a stavíme na odiv své malé dárečky. Tak ukrýváme jeho Dar pod hromadou barevného papíru, hraček a malicherných drobností. Zablokovali jsme Vánoce.

Vánoce je třeba odblokovat. K tomu právě slouží adventní doba. Nebudme tedy zachmuřenými strážci pravdy. Naší úlohou není být policisty, ale svědky radosti. Naší úlohou je ukazovat, že Kristovo poselství je poselstvím spásy, a ne odsouzení. Poselstvím svobody, a ne útlaku. Poselstvím radosti, a ne smutku.

Na Vánoce se obdarováváme. Jako křesťané však máme povinnost sami se stát darem. Celý náš život má být darem, a to darem bez výhrady. Pro všechny.

Když se zamyslíme nad našimi vztahy, nad lidmi, mezi kterými žijeme, pak nám to jistě přinese poznání, jak přinášet skutečnou radost a lásku. Všem.

P. Jan Kabeláč

Zprávy nejen z diecéze

Průvodce adventem 2014 - biblická rozjímání s myšlenkami papeže Františka, José Carlose Bermeja, Raniero Cantalamessa, Vojtěcha Cikrleho, Pavla Konzubla, Jaro Křivohlavého a dalších.

Sešitek je k zakoupení na recepci Biskupství brněnského na Petrově 5 Po – Čt (8.15-12.00; 12.40-16.30 hod.), Pá (8.15-12.00 ; 12.40-15.30 hod.). Cena jednoho kusu je 9 Kč.

8. 12. - v den Slavnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie vyjde v 17.20 hodin z Denisových sadů průvod světla. Po něm bude následovat pontifikální mše svatá v katedrále na Petrově

14. 12. – bude v **9.00 hodin** na Petrově sloužena pontifikální mše svatá s předáním Betlémského světla (*více na na str. 11*)

Každý pátek na Petrově od **20.00–22.00** hodin a každou druhou středu v měsíci v kostele u sv. Jakuba ve stejnou dobu se koná *Nikodémova noc*. Každý je zván ke ztišení a setkání s Ježíšem ve svátosti smíření, rozhovoru s knězem a především v osobní modlitbě.

5-7. prosince 2014 pořádají bratři minorité adventní duchovní obnovu pro muže ve věku od 17 do 35 let na téma „*Jdi a obnov můj dům*“. Setkání začne v pátek 5. prosince 2014 v 18.00 hodin, zakončení v neděli 7. prosince v 15 hodin.

M. Oujezdská

Ohlédnutí za 17. listopadem v bodech

Ohlášky týdne od 19. do 26. listopadu 1989

Drazí farníci,

dnes je 33. neděle během roku.

V příštím týdnu jsou mše svaté jako obvykle:

v pondělí až pátek v 18.30 hodin,

v sobotu je mše svatá v 7 hodin.

Ve středu si připomeneme památku sv. Cecílie.

Příští neděle je Slavnost Ježíše Krista Krále.

Mše svaté jako obvykle v 7, 9.30 a 10 hodin, večerní mše svatá v 18 hodin.

Upozorňuji, že na tento týden připadá vyučování náboženství pro 2. až 7. třídu ZDŠ od 14.00 do 14.45 hodin ve škole na Kamenáčkách.

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 615 00, Brno 15, tel. 548 530 034. Přípravuje redakční rada, za obsah článku odpovídá autor. E-mail redakce: siard@email.cz

ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ. URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU.

Finanční příspěvky pro farnost můžete zasílat na **účet č. 42 00 14 30 12/6800** nebo na účet určený na opravy kostela – **účet č. 22 00 03 27 19/6800**

Variabilní symbol: Vaše IČO nebo rodné číslo, **konstantní symbol:** 558

- **Chyběla by nám nějaká možnost,** kterou dnes považujeme za samozřejmou, kdybychom slyšeli takové ohlášky?
- **Postrádali bychom každotýdenní výuku náboženství** pro věkově blízké skupinky dětí?
- **Dokázali bychom riskovat budoucnost našich dětí** a přihlásit je do náboženství, které se smělo vyučovat jen jednou za měsíc (z důvodu malého počtu dětí, lépe řečeno malého počtu rodičů, kteří byli ochotni je přihlásit)?
- **Scházeli bychom se tajně** na společenských modlitbách, i kdybychom se museli obávat návštěvy STB?
- **Půjčovali bychom si s určitým rizikem** samizdatové knihy, když dnes ani nevyužíváme farní knihovnu?
- **Známe někoho, kdo dříve chodil s námi na bohoslužby** a dnes již nechodí? Modlíme se za něho? – Z dřívějších čtyř nedělních bohoslužeb zbyly tři, ale lidí i na těch stávajících spíše ubylo....

M. Oujezdská

Další nedůležitá sbírka v našem kostele?

Minulý měsíc čeští biskupové ve spolupráci s Charitou vyhlásili sbírku na pomoc pronásledovaným křesťanům. I když se u nás pořádají všemožné sbírky téměř pořád, je potřeba si uvědomit důležitost tohoto gesta. I ono může být modlitbou, která

pohne alespoň jednou duší v postižených zemích.

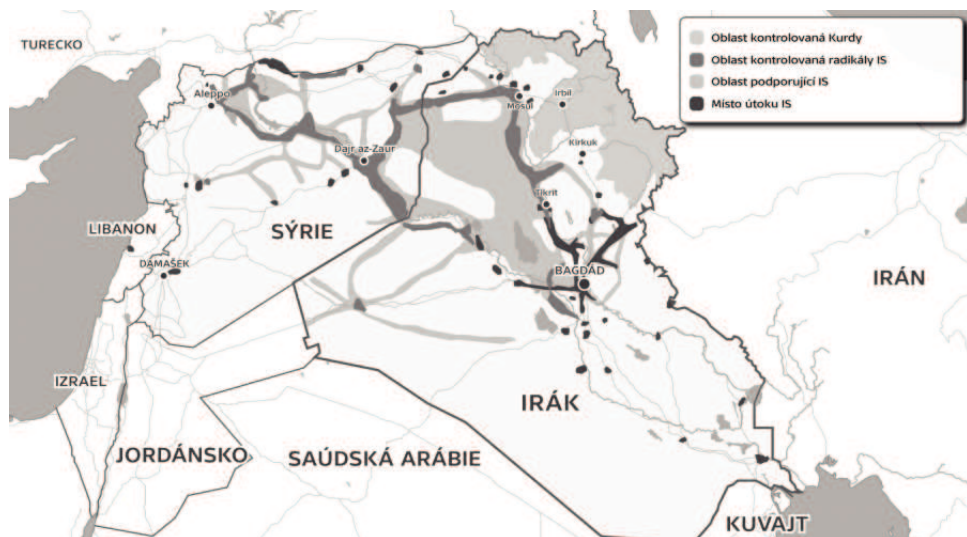
Na světě je pronásledováno asi 200 milionů křesťanů, tisíce jsou pak každoročně zavražděni. Nejhorší situace je v Severní Koreji, Iráku, Pákistánu a Nigérii. Ve zmíněných zemích jsou věřící vězněni, mučeni a vyháněni komunistickým režimem, islámskými radikály, oficiálními vládami a islamistickou sektou Boko Haram. Pokud si myslíte, že se nás situace netýká, podívejme se na zprávy z Evropy. Při bojích na Ukrajině jsou unášeni duchovní, i zde se prorůstí separatisté otevřeně pouštějí do boje proti církvi.

Pákistánské denní zprávy se nám v našem bezpečném moderním světě zdají neuvěřitelné. Například místní dav před několika týdny veřejně upálil mladý křesťanský pár. Prý údajně znesvětili Korán. Matku pěti dětí za stejné nepodložené obvinění odsoudil tamní soud k trestu smrti. „Nelze mlčet, takto se nechovají ani zvířata,“ vyjádřil se k pákistánskému dění předseda papežské rady pro mezináboženský dialog kardinál Jean-Louis Tauran. Bangladéšští křesťané zaslali pákistánské vládě dopis, ve kterém prosí o milost pro Asii Bibiovou. Počátkem listopadu zase uspořádala iniciativa Svoboda pro křesťany v centru Brna modlitební a kulturní setkání. Cílem zúčastněných bylo upozornit veřejnost na nesvobodu mnohých věřících. „Věřím, že veřejná modlitba má obrovskou moc, tak proto jsem tady,“ osvětlila svoji přítomnost jedna z účastnic

setkání. Tyto z našeho pohledu drobné akce mají jistě svůj význam. Jak několikrát zdůraznil papež František, dějiny se opakují. Cílená genocida směřovaná proti všem náboženským menšinám v Sýrii a Iráku má za následek na 3 miliony uprchlíků. Každý den přicházejí ze zasažených oblastí zprávy o vraždách a obětech války, o ničení těch nejvzácnějších památek z náboženských důvodů. Způsoby zacházení s lidmi si nezdají s těmi nejhoršími metodami (únosy, mučení, popravy, otroctví). Svět už něco podobného zažil. Dvacáté století přineslo to největší pronásledování lidí na základě jejich původu, náboženství nebo názorů. Svět poučený událostmi druhé světové války si najednou neví rady se stejnou situací postihující lidi na Blízkém východě. A tak stejně jako nikdo nechtěl věřit koncentračním táborem a genocidě Židů,

tak i dnes jako bychom se neustále ptali, zdali je toto možné i v 21. století. Myslím si, že každé gesto vyjadřující solidaritu může pohnout dějinami. Nebýt svitavského rodáka Oskara Schindlera, válku by nepřežilo 1200 Židů. Nebýt sira Nicholase Wintona asi by nežilo dalších 669 židovských dětí z Československa.

Neustále jsme stavěni před volbu. Můžeme raději nevěřit, nebo napnout síly a bojovat za dobro. Dobrou inspirací je i Bible, kde Mojžíš ve vášnivém dialogu s Bohem neustále prosí za svůj lid, který nevěří a jedná proti Bohu. Mojžíš nemusí nic dělat a může jenom čekat na Boží příkazy (jako např. Noe), ale neudělá to. Neustále bojuje. My se tak alespoň můžeme modlit za lidi v Sýrii, Iráku a dalších zemích, aby se mezi nimi třeba našla alespoň jedna Malala Jusufzaiová – sedmnáctiletá držitelka

Mapa území ovládaného IS (počátek října, zdroj ČT)

Nobelovy ceny za mír prosazující vzdělání žen v Pákistánu. Za to na ni islamisté uspořádali atentát. Ona ho přežila a inspirovala mnoho tamních lidí. Můžeme se tak modlit za to, aby se v těch zemích objevil jeden Oskar Schindler – německý donchuán a milovník života, který se rozhodl pro absolutní dobro. Nakonec dostal od zachráněných prsten, který vždy u sebe nosil. Stál na něm výrok z Talmudu: „Kdo zachrání jednu duši, spasí celý svět.“

Jan Krejčí

Výročí

25. 11. 2014 tomu bude deset let, kdy tragicky zahynul **P. Oldřich Navařík**, CRV, rodák ze Židenic. Působil v Poštorné, Bučovicích, Křtinách, Moravských Budějovicích, Dubňanech a také v několika brněnských chrámech. Byl převorem řádu řeholních kanovníků sv. Augustina, naposledy sloužil v chrámu Panny Marie v Trní v Tuřanech.

Koncem sedmdesátých let zavedl v jezuitském kostele Nanebevzetí Panny Marie pobožnost adorace kříže podle modliteb se zpěvy v Taizé. Tato setkání byla hojně navštěvována hlavně studentskou mládeží a pro mnohé v těch letech znamenala výjimečnou příležitost aktivně se zapojit do společné modlitby i poznat písně z Taizé. V tomto kostele měla také za působení P. Navaříka promluvu Matka Tereza z Kalkaty při své návštěvě Brna. V osmdesátých letech jako kanovník brněnské kapituly

a rektor kostela sv. Michala poskytl útočiště zpívající mládeži převážně z farnosti sv. Tomáše, vznikl tak chrámový sbor kostela sv. Michala. Letos v květnu by se P. Oldřich Navařík dožil osmdesáti let.

Madona židenického kostela je s námi již šedesát let

Dne 8. 12. 1954 na svátek Neposkvrněného početí P. Marie byl umístěn v levé křížové lodi kostela reliéf Madony s dítětem z lipového dřeva. Jde o pozdně gotické dílo z přelomu 15. a 16. století pocházející pravděpodobně z dílny brněnského řezbářského mistra Kašpara Schicka. 147 cm vysoký reliéf byl v polovině 19. století přenesen ze skladiště zábrdovického kostela do zvonice na Gajdošově ulici. V dubnu 1945 byla zvonice při bombardování zničena a Madona rozbita. Bratři Kotrbové ji opravili a od června 1966 nahradila tato gotická Madona původní sedící Madonu z dílny Kotrbovy uprostřed oltářního retabula.

redakce

25. výročí svatořečení Anežky České

Dne 12. listopadu uplynulo 25 let od události významné pro náš národ i pro českou církev - od svatořečení Anežky České, princezny a řeholnice nazývané matkou chudých, abatyše jí založeného kláštera klarisek, zakladatelky jediného původně českého řádu - křižovníků s červenou hvězdou, přítelkyně svatě Kláry a následovnice svatého Františka. Den svatořečení byl také vyvrcholením velkého očekávání změn ve společnosti a byl chápán jako naplnění proctví, že „v Čechách nastane mír a pokoj i blahobyť, až dojde ke kanonizaci Anežky“. Za svatou byla Anežka považována již za svého života, ale teprve v roce 1874 byla prohlášena blahoslavenou a 12. listopadu 1989 za účasti téměř 10 000 poutníků z tehdy ještě komunistického Československa byla v bazilice sv. Petra v Římě slavnostně svatořečena. Papež Jan Pavel II. tehdy řekl: *„Blahoslavená Anežka Česká, přestože žila v době nám tak vzdálené, zůstala i dnes zářným vzorem křesťanské víry a hrdinné lásky.“* Připomeňme si tuto událost úryvkem z básně P. Františka Trtílka V den svatořečení:

...Víc, než ty námi,
my tebou poctění...

Tvé jméno
je dnes písní,

zpívanou ústy tisíci
a srdcem jedním,
z všednosti každodenní povzneseným
k dotyku ráje,
jež se nám v tobě vrací...

Jdeš s námi
a naše rány
nadále obvazuješ
fáci z nebeské lékárny
a naše boje usmiřuješ
pokojem, jež nemůže dát svět,
hlad naší touhy sytíš
a žízeň kojiš pramenem vody
z Beránkova boku trysklým,
v celách samotek našich
nás znovu a znovu navštěvuješ
a cesty naše provázíš
k jediné Cestě
jdoucí k Životu.

Anežko Česká, naše,
Anežko všech,
tvé jméno
vkořeněno
do Jména,
před nímž pokleká
nebe i zem,
tvé jméno
naděje naše, slast naše
i síla, proudící nám v žilách
a v každý
srdce
tep.

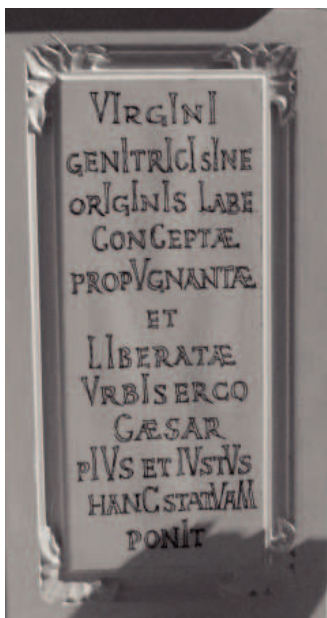
redakce

Mariánský sloup v Praze

Datum 3. listopadu připomíná smutnou událost: stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v roce 1918. Letos je tomu již 96 let.

Každoročně se koná právě v tento den výroční schůze společnosti pro jeho obnovu s následující pobožností na místě sloupu a mši svatou v Týnském chrámu.

Nápis na Mariánském sloupu v Praze

Sochař Petr Váňa, který je autorem sochy Panny Marie, informoval o ukončení prací na podstavcích pod sochy andělů i na 24 kamenech pro ukotvení sloupu. Na úhradě nákladů se podílely čtyři řeholní řády a 17 obcí z ČR. Posledních 7 kamenů uhradili krajané z Kanady a USA. Mezi drobné

příspěvatelé se připojila i naše židenická farnost. Vlastní sochy andělů budou zhotoveny a postupně umístěny na již postavený sloup.

Souběžně s kamenickými pracemi již probíhají i administrativní postupy, jejichž výsledkem by mělo být stavební povolení. V současné době je již vydáno závazné stanovisko, které umožňuje provedení tzv. zajišťovacího archeologického průzkumu. Ten je plánován na jarní období roku 2015.

Na závěr připojujeme reprodukcii nápisu-chronogramu ze sloupu (bude tam také vytesán), kde zvýrazněná písmena v součtu udávají v římských číslicích letopočet jeho postavení. Z textu je jasné, že sloup byl postaven jako dík za osvobození Prahy od Švédů v roce 1648. Tvrzení o spojitosti sloupu s událostmi na Bílé hoře (1620) jsou mystifikační dějinných souvislostí.

Více informací o Mariánském sloupu najdete na www.marianskysloup.cz

Překlad nápisu na Mariánském sloupu v Praze: (viz předchozí obrázek)

Panně / Rodiče bez poskvrny prvotní počaté / z obhájení / a / osvobození / města / tedy císař zbožný a spravedlivý / sochu / tuto / staví.

Letopočet z chronogramu:

(viz předchozí obrázek)

$$8 + 104 + 53 + 200 + 5 + 51 + 6 + 100 + 17 + 1105 + 1 = 1650$$

Zpracováno podle zprávy pana Eduarda Severy

37. evropské setkání mládeže Praha 29. 12. 2014–2. 1. 2015

Na pozvání Ekumenické rady církví v ČR a České biskupské konference se setkají desetitisíce mladých lidí z celé Evropy a i dalších kontinentů od **29. prosince 2014** do **2. ledna 2015** v Praze na 37. evropském setkání mladých. Bude to další zastavení na **Pouti důvěry na zemi**, kterou už více než 35 let organizuje komunita Taizé. Mladí lidé, kteří se těchto setkání účastní, netvoří nějaké hnutí, ale hledají cesty důvěry: mezi lidmi různých generací, mezi křesťany různých tradic a mezi národy. Chtějí tak prohloubit svou víru a sociální citění.

(z tiskové zprávy)

Rytíři i přes všechny nástrahy ještě nevymřeli aneb podzimní víkendovka pro ministranty

Jednoho pátečního odpoledne se dvacet pět kluků z farnosti vydává za dobrodružstvím do temných kobek hradu Kraků de Chevaliers. Naším útočištěm je samota Amerika v Orlických horách. Templářský řád čelí nevídanému nebezpečí. Jeho bohatství a sláva jsou trnem v oku francouzskému králi Filipovi. Proradný vládce nazve templáře kacíři. Začíná obrovské vraždění a pronásledování. Jedním z posledních nedobytných hradů se stává legendární tábor Amerika. Jako rytíři s červeným

křížem na hrudi zde čelíme několikanásobnému útoku Francouzů, přepadáváme dostavník vezoucí zprávu s prosbou o posilu nebo absolvujeme pravý rytířský výcvik. Jsme také svědky popravy našeho velmistra Jakuba Molaye, to nám ale dodává ještě více síly překonat všechny nástrahy. A tak jsme nakonec pasováni do různých rytířských hodností – podle bodů, které jsme nasbírali během chození na mše.

Celý pobyt nám zpestřuje návštěva bývalých vedoucích Libora Holána, Dominika Juráska a Michala Fidrmuce. Dotyční pro nás vymyslí divadlo, několik skvělých her a také nám parádně zahrají na hudební nástroje. My je na oplátku učíme nejpopulárnější píseň BeBe akcí (Bez bab akcí – pozn. autora) – totiž Lokomotivu od skupiny Poletíme?. Během pobytu nechybí čas ani na fotbal, geocaching, jízdu na koloběžkách, likvidování bomby, sledování fotbalové kvalifikace, táborák, prohlížení pohraničního opevnění, mši svatou, speciální rozcvičku a samozřejmě békání.

Luxusně vybavené tábořiště, disponující snad všemi myslitelnými možnostmi

pro zpestření programu, dodává naší akci šmrnc. To vše díky prezidentovi sdružení tábora Vikimu, který nám zde umožňuje pobyt. Snad nejvíce nás pak těší jeho veliká pochvala. Líbí se mu naše organizace, hry i program, což je pro nás od tohoto zku-

šeného Američana obrovskou poctou. Díky patří také Kolpingově organizaci, která zchudlým a všude pronásledovým templářům přispívá velkou částkou na celou víkendovku.

Jan Krejčí

JUMANJI

O prodlouženém listopadovém víkendu jsme se s 27 děvčaty vydaly do přírody, účtářem se nám stala velká fara v Mrákotíně u Telče, kde jsme již několikrát byly.

Hned po příjezdu jsme uslyšely hlasité bubnování, přišly jsme až k němu a v opuštěné kůlničce jsme našly hru Jumanji a na ní vzkaz „Hoď!“. Kostkou jsme tedy poprvé hodily a rozdělily se do pěti skupinek. Celý víkend nás provázely dvě postavy – Alan a Sára, kteří hru Jumanji již jednou hráli, úspěšně ji dohráli, a protože věděli, že Jumanji není ledajaká hra, nabídli nám svoji pomoc. Jakmile se totiž hra začne jednou hrát, není cesty zpět a musí se dohrát až do konce. Tak se nám pomalu začal rýsovat celý víkend. Kdykoliv

j jsme hodily kostkou, objevil se vzkaz napovídající, co se asi začne dít. Jednou to byli pavouci motající se do potravinové folie, jindy moskyti, které jsme musely sestřelit ničícím mokem, pak želva, která chtěla sníst naši Sáru, nebo masožravka, kterou jsme musely nakrmit spoustou věcí od trsu trávy až po lesní jahody. Jakmile jsme se na hracím plánu chýlily ke konci, něco se pokazilo a hru najednou nešlo dohrát. Nezbývalo nám tedy nic jiného, než hru Jumanji společně zakopat do země a zakřičet z plna hrdla: „JUMANJI!“ Všechny postavy a zvířata ze hry zmizely a my jsme mohly jít slavit. Překvapením pro nás bylo, že nás o víkendu hned několikrát navštívil otec Karel Adamec, který byl v naší farnosti loni jáhnem – přijel si s námi zahrát noční hru a v sobotu i v neděli nám sloužil mši svatou. Jen to počasí mohlo být lepší. Možná

tuto víkendovku budeme ještě měsíc dospávat, ale vyjet takto do přírody a společně s kamarády si pořádně zablblnout je opravdu potřeba. Už aby tu bylo jaro a další podobná víkendovka :-D

holky ze schůzek

Betlémské světlo 2014

Ekumenická bohoslužba při příležitosti převzetí **Betlémského světla** ve Vídni se letos uskuteční v sobotu

13. 12. 2014 ve 14.00 hodin v největším vídeňském evangelickém kostele na Lutherplatz 1 (Wien–Gumpendorf). Pro Betlémské světlo se vydají brněnští skauti, kteří jej dopraví do České republiky. Prvním místem, kde se světlo u nás rozzáří, bude právě město Brno. **Na brněnské hlavní nádraží Betlémské světlo dorazí vlakem s příjezdem v 18:37.**

Již v neděli **14. prosince 2014** v 9.00 hodin při mši v katedrále sv. Petra a Pavla předají skauti světlo z Betléma do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho. Po skončení bohoslužby si světélko v lucernách či na hořící svíci mohou malí i velcí odnést domů. Další organizace šíření Betlémského světla ve farnostech a obcích již záleží na místních podmínkách. Zájemci si pro ně mohou přijít sami nebo – zejména starší – mohou požádat o jeho přinesení domů.

V sobotu **20. 12. 2014** bude za spolupráce dalších skautů rozváženo Betlémské světlo vlaky po naší vlasti.

Akce šíření Betlémského světla poprvé proběhla v Rakousku v roce 1986 jako charitativní akce pro radost postiženým dětem. Do Betléma, místa narození Ježíše Krista, je pro Betlémské světlo každý rok vyslán chlapec nebo děvče (říká se jim Dítě Betlémského světla), kteří vykonali něco dobrého. Odtud se světlo lásky a pokoje potom šíří do celého světa.

Jak uvádějí na svém webu rakouští skauti: *„Ten, jehož život je plný radosti, neublíží nikomu jinému. Člověk, který má radost z rozmanitosti, se těší také z rozmanitosti světových kultur. V místech, kde hlad je součástí každodenního života, přetrvává bolest a násilí. Jestliže máte dostatek jídla, že se o něj můžete podělit, můžete posílit nejen tělesno, ale také poskytnout dostatek energie k upevnění míru. To je důvod, proč je letošní motto **„Sdílení štěstí vám přinese pokoj“**. Myšlenka byla převzata ze 14. kapitoly listu Římanům (17–19). Tato pasáž vysvětluje, že život je mnohem více než jídlo a pití a měli bychom se více zaměřit na mír, spravedlnost a radostné bytí. Radost ze života se může odrážet i ve společném pokrmu, což by mělo být letošním tématem.“*

Bližší informace o Betlémském světě lze získat na internetové adrese www.betlemskesvetlo.cz

*Podle tiskové zprávy
brněnského biskupství*

